

negligentiam, n. 3 l. 8 per text. ibi, tit. 10 part. 6. — Et quid si una ecclesia instituat hæres, et restituere gravetur legata relicta alteri ecclesie, an tunc cesset Falcidia, vel non, n. 1 in princ. l. 4 tit. 11 part. 6. — Ecclesia potest in integrum restitui, sicuti minor, n. 2 ad fin. l. 2 tit. 19 part. 6. — an et quando possit se restitui adversus publicam substationem de sua re factam, n. 3 et 4 l. 3 per text. ibi, tit. 19 part. 6. — dicitur res publica, et semper jure minoris servatur illæsa, et restituitur adversus læsionem, et an coram judice ecclesiastico, n. 1 in princ. l. 10 t. 19 p. 6. — Et quid si ecclesia non lædatur, sed ejus personæ ecclesiasticæ, et quando tunc detur restitutio, ibi. — Et quid si læsio beneficia ecclesie concernat, ibid. — Ecclesia intra quantum tempus possit in integrum restitutionem petere, n. 3 d. l. 10 t. 19 p. 6. — Et à qua die quadriennium, quod ad petendam restitutionem datur incipiat currere, ibidem. — si enormissimè sit læsa, etiam post quadriennium restitutionem petere poterit, n. 6 dict. l. 10. — Et qualiter damnum istud enorme considerari debeat in hac restitutionis materia, n. 7 dict. l. 10. — Et intra quantum tempus restitutio peti debeat quando damnum ecclesie datum est enormissimum, ibidem n. 8 per illum text. tit. 9 part. 6.

SUCCEEDENS PRIVATOS. — Ecclesia si succedat privato, qualiter computabitur tempus præscriptionis contra eam continuatæ, n. 2 l. 20 tit. 29 part. 5. — si sit emphyteuta alteri ecclesie, si cessaverit à solutione canonis per biennium, an cadat à jure suo, et quid in laico emphyteuta ecclesie; et quid si ecclesia successit privato, n. 15 l. 28 tit. 8 part. 5. — si in emphyteusi succedat privato, si huic privato annus sit elapsus, an ecclesia tunc debeat habere biennium, ut licet non solvat, non cadat à jure suo, ibid.

PRÆSCRIBIT, VEL PRÆSCRIBITUR CONTRA EAM. — Ecclesia conceditur restitutio adversus præscriptionem, n. 8 l. 7 tit. 29 part. 5. — Ecclesia si succedat privato, qualiter computabitur tempus præscriptionis contra eam continuatæ, n. 2 l. 20 tit. 29 part. 5. — Et qualiter contra eam possit præscribi in quibuscumque actionibus, n. 1, 2, 5 et 6 l. 26 tit. 29 part. 5. — Et si præscribatur servitus contra ecclesiam, quale tempus in hoc desideretur, n. 7 l. 15 tit. 31 part. 5. — Et quid si aliquis præscripsit emphyteusim ecclesie, an extendatur ad tertiam generationem, vel tantum ad vitam præscribentis, n. 5 l. 28 tit. 8 part. 5.

RECIPIENS MUTUUM. — Ecclesia si mutuum ab aliquo recepit, an et quando obligetur ad reddendum, n. 2 per text. ibi, l. 3 tit. 1 part. 5 ubi ponit extensiones et limitationes. — Et quid si prælatus, et capitulum consenserunt, vel ad hoc speciale mandatum dederint, ibid. — Et quid si ipsi confiteantur pecuniam fuisse conversam in ecclesie utilitatem, an ex hoc ecclesia gravetur, ibidem. — Et an dispositum in mutuo dato ecclesia habeat locum in emptionibus, et venditionibus cum ea factis, ibidem in fin. — Et quid si utilitas non duret, licet à principio utiliter gestum fuit, ibi n. 7 in fin. — Et an sufficiat probare instantem necessitatem, si non probetur fuisse in utilitatem ecclesie conversum, dict. n. 7. —

Ecclesia una bene potest permutari pro alia, et pro aliis rebus temporalibus, et quando permutatio non valeat, n. 5 l. 2 tit. 6 part. 5.

DANS, VEL SUCCEEDENS IN EMPHYTEUSIM. — Ecclesia, finita emphyteusi per generationem, an possit illam pro se retinere, n. 7 l. 69 tit. 18 part. 5. — si det rem in emphyteusim pro recipiente, et suis hæredibus, de quibus debeat intelligi, n. 5 l. 28 tit. 8 part. 5. — si simpliciter concedat emphyteusim alicui, an ad ejus filios extendatur, dict. n. 5. — Et si ab ecclesia sit alicui concessa res in emphyteusim sine mentione temporis, an in perpetuum concessa videatur, ibidem. — Et quid si aliquis præscripsit emphyteusim ecclesie, an extendatur ad tertiam generationem, vel tantum ad vitam præscribentis, ibidem in fin. — Ecclesia si sit emphyteuta alterius ecclesie, si cessaverit à solutione canonis per biennium, an cadat à jure suo, et quid in laico emphyteuta ecclesie; et quid si ecclesia successit privato, num. 15 dict. l. 28 tit. 8 part. 5. — si in emphyteusim succedat privato, si huic privato annus sit elapsus, an ecclesia tunc debeat habere biennium, ut licet non solvat, non cadat à jure suo, ibidem.

INSTITUTA HÆRES. — Ecclesia non debet institui hæres ab aliquo, filio ipsius exhæredato, et quando, n. 2 l. 2 tit. 3 part. 6. — hæres instituta, an per se possit hæreditatem sibi relictam adire, n. 8 l. 15 tit. 6 part. 6. — si sit hæres vel executrix alicujus testamenti, si non fecerit intra tempus requisitum, an perdat lucrum, vel hæreditatem, et an possit in integrum restitui adversus suam negligentiam, n. 3 l. 8 per text. ibi, tit. 10 p. 6. — Et an de relictis ecclesie hæres possit Falcidiam deducere, et quid si una ecclesia instituat hæres, et restituere gravetur legata relicta alteri ecclesie, an tunc cesset Falcidia, vel non, n. 1 in principio, l. 4 tit. 11 part. 6. — Ecclesia si sit hæres instituta, adeundo statim in eam transit possessio, n. 3 in med. l. 1 tit. 14 p. 6. — si cum aliis sit hæres instituta, an ad divisionem provocare, vel provocari possit, n. 1 l. 2 tit. 15 part. 1.

SUBSTITUITUR. — Ecclesia si sit substituta alicui post mortem suam, an si gravatus postea liberos habeat, excludetur, n. 8 l. 10 tit. 4 part. 6.

PUNITUR. — Ecclesia an veniat puniendi propter delictum, et violentiam sui prælati, factam communicato consilio, et an incidat in pœnam, l. si quis in tantam, C. unde vi, v. n. 1 l. 17 per text. ibi, tit. 10 part. 7.

ECCLESIASTICI pro violentiis possunt adire judicem sæcularem, et unde hoc consuetudo habeat originem, num. 4 l. 15 tit. 15 part. 2.

ECLIPSIS quid sit, et quando, et ex quibus fiat, n. 3 l. 67 tit. 4 part. 1.

EDERE, VEL EDITIO, et quæ edi debeant, cum quis petit copiam instrumenti, n. 2 et 3 l. 112 tit. 18 p. 5. — Et an qui talem editionem petit instrumenti, quod de falso vult redarguere, debeat dicere in qua parte vult illud redarguere de falso, et an debeat se subscribere, n. 3 dict. l. 112. — Edere, et quæ instrumenta integraliter edi debeant, n. 5 l. 112 tit. 18 part. 5. — et qualiter hæredibus vel legatariis edi debeat copia testamenti, n. 1, 2 et 3 l. 3 tit. 2 part. 6.

EDICTUM, VEL EDICTA. — Edicta posita in civitate afficiunt omnes existentes in diocesi, n. 1 l. 5 t. 9 p. 4. — quæ fiunt publicè ante matrimonium, an sine diei appositione valeant, ibi n. 2.

ÆDIFICARE an possit aliquis in flumine navigabili, vel non navigabili, si tamen in eo flumen navigabile intrat, n. 1 l. 8 tit. 28 part. 5. — an possit quis in loco publico de sola licentia civitatis, n. 1 l. 5 tit. 52 part. 5. — Et an de licentia prætoris, n. 4 l. 9 tit. 52 part. 5. — Ædificare non poterit etiam præstita cautione ille, cui fuit nuntiatum, quia in publico ædificabat, n. 4 l. 9 tit. 52 p. 5. — an possit nuntiatum, postquam tres menses fuerunt elapsi, et ab eo fuit præstita cautio, et postea condemnatus per sententiam appellavit, ibi. — de novo nullus compelli potest, et quando sic, n. 2 l. 24 tit. 52 part. 5. — qualiter teneatur quis juxta viam publicam, et quibus servatis, n. 3 l. 25 tit. 52 p. 3. — Et an in ædificando debeat observari consuetudo, dict. n. 5. — Ædificare an liceat alicui in loco vel in solo, ubi stillicidium meum cadit, vel si erat ædificatum, altius extollere, dict. n. 5. — multum altius non licet, quando secreta domus vicini degerentur, ibidem in n. 4. — an possit quilibet in proprio loco villam, seu castrum sine superioris licentia, n. 4 l. 9 tit. 4 part. 5. — Et an talis ædificans in illo castro jurisdictionem aliquam habeat, vel an subsit domino civitatis, cui castrum illud subest, ibidem. — Et quid si populo de novo ædificato in loco sibi à Rege donato, det illi nomine territorii totum illum sibi donatum, quam jurisdictionem, ibidem habeat, ibidem.

ÆDIFICANS in aliqua ecclesia capellam, an teneatur illam dotare, n. 5 in princ. l. 1 tit. 15 part. 1. — cum alienis lignis seu lapidibus, ad quem ædificium pertineat, n. 2 l. 38 tit. 28 part. 5. — Et quid si clericus cum pecunia ecclesie ædificet, ibid. — Ædificans in alieno solo, donare videtur, n. 3 l. 44 tit. 28 part. 5. — vel impedimentum præstans alicui, eo quod vult reficere canales, vel simile, an possit ejus opus ab aliquo nuntiarum, n. 3 l. 7 tit. 32 p. 5. — post denuntiationem, ea spreta post tres menses etiam præstita cautione, non poterit ædificare, n. 4 l. 9 tit. 52 part. 5. — in loco publico illum amittit, competitque universitati triplex remedium; et an istud intelligatur, quando locus publicus vendi potuerat ab universitate, n. 2 l. 52 tit. 52 part. 5. — communi nomine, suo scilicet, et aliorum, an prius illud sociis dicere sibi sit necessarium, ut ex eis expensas recuperet, n. 2 l. 26 tit. 22 part. 5. — Et quid si hoc non fecerit, sed sit habitatio, an suo, vel proprio nomine ædificet, ibidem. — Et quid si illud facit animo usurpandi ibi, ibidem in n. 5. — Ædificans populum de novo in loco sibi à Rege donato, si totum illum populo locum illo assignet nomine territorii, quam jurisdictionem ipse ædificans ibidem habeat, an civilem, vel criminalem, et quando, n. 4 l. 9 tit. 4 part. 5. — ecclesiam de novo, an ei liceat ibidem arma sua depingere, n. 8 in fin. l. 5 t. 4 part. 6.

ÆDIFICIUM cedit solo, et an contrarium fieri possit per pactum, n. 2 l. 42 tit. 28 part. 5. — parietis siccus carens fundamento sub terra, an cedat solo, dict. n. 2 dict. l. 42. — debens servitutem ligni immittendi, vel oneris feren-

di, an teneatur parietem reficere; et quid si totum ædificium istud debens diruatur, an maneat servitus, n. 2 l. 2 tit. 51 part. 5. — in quo aliquis habet usumfructum, an ipse ad refectionem teneatur, quando vetustate corruerit, n. 2 l. 22 tit. 31 part. 5. — ruinosum, si cadat super aliud ædificium vicini, nondum facta querela, an ad damnum teneatur, n. 2 l. 11 tit. 53 part. 5. — est illius jurisdictionis, cujus est solus, in quo ædificatur populus de novo, n. 4 l. 9 tit. 4 part. 5. — ex quo census præstatur, si destruat, an tunc debeat census respectu areæ, vel non, n. 1 l. 14 tit. 5 part. 5. — Ædificia si falso fiant, ad quid faciens teneatur; et plura de hoc vide per gloss. l. 16 per text. ibi, tit. 8 part. 5.

EDUCATIO, VEL EDUCERE. — Educare filios nimis curiosè, improbat Ambrosius, n. 5 l. 2 tit. 1 part. 1. — Educatio parentum non est de jure naturali, sed inducta naturali ratione, in educatione tamen filiorum est secus, n. 5 in præmio, tit. 19 part. 4. — filiorum ad matrem pertinet, et quando non, omnes gloss. l. 19 per text. ibi, tit. 16 part. 6.

EDUCATORES, de istis vide infra in verbo **NUTRITORES.**

EFFECTUS Baptismi, qui sint, n. 2 l. 5 tit. 4 part. 1. — pœnitentiæ, vide per n. 2 l. 28, et per gloss. magn. in fin. l. 25 tit. 4 part. 1. — excommunicationis minoris qualis sit, n. 6 l. 33 tit. 9 part. 1. — debet semper limitari secundum causam effectum producentem; quod in consuetudine notans dicit n. 1 l. 24 tit. 11 part. 4. — feudi franchi, qui sint, n. 3 l. 2 tit. 26 part. 4. — suitatis in quibus durent, licet hodie sit sublata differentia patriæ potestatis et emancipationis in successione ab intestato, n. 2 l. 21 tit. 5 part. 6. — licet non sequatur, punitur tamen aliquando attentatum ad illud, n. 11 l. 4 tit. 7 part. 6.

EFFUNDERE, an et quando possit venditor rem venditam alicui, si emptor non venerit, n. 6 et 8 l. 24 t. 3 part. 5.

EGESTAS in malè merentibus justum es, quod semper adsit, n. 7 l. 2 tit. 9 part. 4.

ELECTIO de aliquo facta irritatur, si populus non consentiat, si inde scandalum sequatur, n. 14 præmio Partitarum. — Papæ qualiter fieri debeat, n. 1 l. 7 tit. 5 part. 1. — pertinet ad Cardinales indistinctè, n. 2 ad fin. dict. l. 7. — Electio Papæ pertinet ad concilium, quando ipse propter aliquid fuit depositus, ibidem. — Prælatorum qualiter fieri debeat, n. 1 l. 17 tit. 5 part. 1. — Episcoporum de jure communi pertinet ad capitulum, n. 5 dict. l. 17. — non valet, si facta sit aliquibus absentibus, ibidem in n. 4. — valet absentibus non vocatis, si periculum sit in mora vel aliter, ibidem. — Episcoporum quo jure pertineat ad Reges Hispaniæ, n. 1 l. 18 tit. 5 p. 1. — per scrutinium quæ sit, et qualiter fieri debeat, n. 1, 2, 3 et alios, l. 19 tit. 5 part. 1. — fieri debet habito respectu ad numerum personarum, non verò ad earum qualitatem, sive dignitatem, gloss. penult. dict. l. 19. — valet et si illi qui ad electionem vocati fuerunt, non adsint, ibidem. — Spiritus Sancti, quæ et qualis sit, n. 1 l. 21 ibi. — uxoris vel mariti, qualis esse debeat, et quid inspicere debeat eligere debens, n. 1 l. 1 tit. 6 part. 1. — non professi ad Prioratum, sive Ab-

batiam, non valet, postulatio verò sic, n. 2 et 5 l. 23 tit. 5 part. 1. — facta contra Papæ prohibitionem non valet, ibidem gloss. final. — prævalet postulationi, quando in tali postulatione non sunt duo partes, gloss. l. 23 ibidem. — excommunicati excommunicatione majori, an valeat, et quid si in minori sit, n. 5 l. 6 tit. 9 part. 1. — sepulturæ in aliena parochia non valet, si fiat ex contemptu suæ parochiæ, quod semper præsumitur, n. 6 l. 5 tit. 15 part. 1. — sepulturæ in aliena parochia quibus intervenientibus fieri debeat, n. 7 dict. l. 5. — quandoque à duabus partibus fit, quandoque ab una tantum persona fieri potest, et hæc repræsentabit totum capitulum, n. 4 l. 10 tit. 14 part. 1. — Prælati in ecclesia Cathedrali, seu Collegiali debet à patrono confirmari, si tamen dissentiat, ejus dissensus nihil valet, n. 11 l. 1 tit. 15 part. 1. — fieri potest præsentate patrono laico, si consuetudo illum juvet, quod etiam ibi ipse loquatur, ibidem n. 15. — Et an habeat ibi vocem, sive clericus, sive laicus, sit, ibidem. — Electiones clandestinæ non valent; collationes autem beneficiorum sic, si recipiens capax sit, n. 2 l. 7 tit. 16 part. 1. — Electio in alternativa poenarum, cuja sit, n. 5 l. 1 tit. 15 part. 2. — Prælati non debet fieri antequam sepeliatur mortuus, facta autem tenet, n. 4 l. 20 tit. 15 part. 2. — mala est in culpa, et quid si justam causam habuit decipiendi seipsum, n. 5 l. 5 tit. 18 part. 2. — unius actionis impedit natiuitatem alterius, n. 5 l. 7 per text. ibi, tit. 10 part. 5. — iudicium ordinarium civitatum et villarum regni, etiam de jure Partitarum spectat ad Principem, n. 2 l. 7 t. 18 part. 5. — Archidiaconi ad quem pertineat, n. 4 l. 4 tit. 6 part. 1. — tabellionum, seu aliorum officialium, antiquitus ad communem civitatum seu locorum pertinebat, n. 5 l. 5 tit. 19 part. 5. — eorum, qui intendant operibus publicis, pertinet ad regem, vel regium consilium; et quid hodie, n. 6 l. 20 tit. 52 part. 5. — in re dubia, si ibi adsit animæ periculum, illud est eligendum, quod est certius, n. 8 l. 5 tit. 1 part. 4. — quòd maritus dilapidator dotem restituat, vel idoneam præstet cautionem, cuja sit, n. 4 l. 29 t. 11 part. 4. — cuja sit, quando verba diriguntur ad iudicem, vel ad partem, dict. n. 4. — an pertineat ad promittentem, quando promissit dare servum suum Titium, si habeat duos ejusdem nominis, gloss. l. 25 t. 11 p. 5 per text. ibi. — Et quid si cum sibi erat data electio rerum, una pereat sine ejus culpa, an liberetur præstando æstimationem rei mortuæ, n. 5 dict. l. 25. — Electio cui competat, quando alicui aliquid per testatorem legatur in genere, gloss. l. 25 per text. ibi, t. 9 p. 6. — si per testatorem legatario vel hæredi detur, an tunc ipse meliorem rem eligere possit, ibidem in n. 6 per illum text. — Et quid sit dicendum in causis piis, dict. n. 6. — Electio quando datur alicui, et quando ipse postquam elegit, variare possit; et quid si jam semel variavit, et quid si electio valuit, vel non, et quid in contractibus, n. 4 l. 23 ibi. — an et quando elapso anno expiret, vel non, et quid in piis causis, n. 2 l. 23 tit. 9 part. 6. — an et quando transferatur in legatarium, si tertius, cui commissa fuit, intra annum non elegerit, et quando, n. 5 dict. l. 23. — Et quid si electio sit commissa in modum conditionis, an tunc ad legatarium transeat, ibi-

dem. — Electio si relinquatur duobus legatariis, et ipsi dissentiant in eligendo, an illud sorte dirimi debeat, n. 2 l. 26 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — inter filios si ex Regis facultate detur patri ad succedendum in majoria, an possit istam electionem filio suo dare, ut ad majoriam non admittat, nisi tantum quem ipse ad eam elegerit, n. 5 quæst. 9 ad med. l. 52 tit. 9 part. 6. — Et an facultas ad eligendum alicui data, expiret unica præcedente electione, dict. n. 5 quæst. 17 ibi. — Electio pauperum si sit à testatore alicui commissa, intra quantum tempus teneatur eligere, et quid si nolit eligere, n. 5 l. 7 tit. 10 part. 6. — an detur iudici quando testator plures tutores filio relinquit, et quando, et quare, gloss. l. 11 per text. ibi, tit. 16 part. 6. — si sit minori data, et ipse malè eligat, an poterit adversus electionem suam restitui, n. 2 l. 5 per text. ibi, tit. 19 part. 6.

ELECTUS iudex non solum poterit exercere ea, quæ à lege sibi conceduntur, sed ea quæ sunt de consuetudine, et quibus plus sibi videatur concessum, n. 4 l. 6 tit. 18 part. 5. — in Episcopum, et confirmatus, licet sacerdos non sit, neque consecratus, potest indulgentias concedere, n. 2 l. 43 tit. 4 part. 1. — Intra quantum tempus petere debeat confirmationem, et consecrationem, n. 2 l. 27 tit. 5 p. 1. — in Prælatum, sive Episcopum, qualis esse debeat, gloss. l. 22 tit. 5 part. 1. — ad officium, sive dignitatem, etiamsi illud sibi præcipiatur sub poena excommunicationis, resistere potest, neque erit excommunicatus, n. fin. l. 51 t. 6 part. 4. — ad aliquod officium, qui vocabatur Titius, si duo ejusdem nominis reperiantur, quis præferri debeat, n. 4 l. 9 tit. 9 part. 6.

ELIGENS, VEL ELECTOR, eligentes indignum qua poena feriantur, n. 4 l. 26 tit. 5 part. 1. — indignum, an præsumatur illud scienter fecisse, n. 2 in proemio dict. l. 26. — Electores prius debent seipsum interrogare, quàm alios de capitulo, sive consilio, n. 2 l. 15 t. 15 p. 1. — exeuntes de capitulo, ubi congregati sunt, an præbeant causam eligendi ibidem remanentibus, num. penult. dict. l. 19. — Eligens dignum prætermissio digniore, an peccet mortaliter, et an talis electio valeat, n. 5 l. 5 t. 15 part. 1. — unam viam videtur alteri renuntiare, n. 4 l. 2 tit. 4 part. 6. — unam actionem contra aliquem, an illam omittere, et aliam intentare possit, n. 2 l. 21 per text. ibi, tit. 9 part. 7. — Elector si postquam elegit, est dubietas, an de uno, vel de alio senserit, et ipse declarat de quo senserit, stabitur ejus declarationi, n. 4 l. 9 tit. 6 part. 6. — Et an, et quando elector electione facta variare possit, n. 4, 2 et 5 l. 25 per text. ibi, t. 9 p. 6. — Elector à testatore nominatus, ut inter pauperes bona distribuatur intra quantum tempus eligere debeat, et quid si nolit, n. 5 et 4 l. 7 tit. 10 part. 6, per text. ibi.

ELIGERE, VEL ELIGI. — Eligi in Episcopum non potest laicus, n. 4 l. 22 tit. 5 part. 1. — in Prælatum, an possit excommunicatus in excommunicatione majore, et quid si in minore, n. 5 l. 6 tit. 9 part. 1. — eligere an possit hæres cui legatum solvat, quando sunt duo ejusdem nominis contententes in hoc, n. 5 l. 9 tit. 9 p. 6. — an teneatur hæres, vel legatarius quando à testatore aliquid alicui sit relictum in genere, gloss. l. 25 per text.

ibi, tit. 9 part. 6. — an possit servum meliorem legatarius, vel hæres, et quid si testatori sibi fuerit data electio, ibi n. 6 per illum text. — Et quid sit dicendum in causis piis, ibidem. — Eligere, an et quando possit quis elapso anno, n. 2 l. 25 ibi. — an possit debitor, cui ex creditoribus suis prius solvat, ita ut gratificatione locus sit, et quando, n. 2 l. 9 tit. 15 part. 5.

ELEEMOSYNA redimit peccatum, n. 4 l. 25 tit. 4 part. 1 final. gloss. per text. ibi, l. 10 tit. 25 part. 1. — facta per aliquem sine peccato, si postea peccet, et de peccatis faciat poenitentiam, an bona illa reviviscant, gloss. l. 41 tit. 4 part. 1. — seu aliud quodlibet bonum factum in peccato, quid operetur, gloss. per text. ibi, in l. 40 tit. 4 part. 1. — quibus potius dari debeat, vivis vel mortuis, n. 5 l. 42 ibi. — non debet dari illis, qui victum suis possunt acquirere manibus, n. 8 l. 40 tit. 5 part. 1. — Eleemosynam dare ita tenetur laicus, sicut clericus, et quis eorum magis in hoc teneatur, et quare, gloss. fin. dict. l. 40. — an et quando debeat dari excommunicatis, n. 17 l. 34 tit. 9 part. 1. — quæ fieri possit à clericis de rebus ecclesiæ, illis viventibus, vel in aegritudine constitutis, n. 5 l. 8 tit. 21 part. 1. — à divitibus potius fieri debet, n. 4 l. 7 tit. 23 part. 1. — potius est danda consanguineis, si indigeant, quàm extraneis, num. 9 l. 7 tit. 25 part. 1. — habet semper magis indigentibus dari n. 4 l. 8 ibidem. — Eleemosynæ spirituales, et corporales, quales et quantæ sint, n. 2 et 5 l. 9 ibidem. — Eleemosyna spiritualis, in quibus præemineat corporali, ibidem n. 5. — destruit peccatum, et resistit, et extinguit, n. 4 l. 10 tit. 23 part. 1. — ex quibus fieri non valet, et ex quibus sic, ibidem in n. 2 cum sequentibus, et gloss. fin. — fieri potest per meretricem de turpiter quæsitis, ibidem in n. 5. — Et quid in jaculatoribus, seu aliis turpiter accipientibus, ibidem in num. 6 t. 25 p. 1. — Eleemosyna à monachiis quando possit, et debeat fieri, n. 2, 3 et 6 l. 11 ibidem. — quando debeat dari sub poena peccati mortalis, n. 3 dict. l. 11 tit. 25 p. 1. — ex quibus rebus fieri valeat ab uxore alicujus, illo vivente, n. 5 in l. 12 ibidem. — Et an de acquisitis per ipsos constante matrimonio, ibidem. — Eleemosyna, an et quando fieri debeat, et possit à filiisfamilias, vel à servis, n. 8 in dict. l. 12. — quo animo fieri debeat, ad hoc ut dantibus prosit n. 5 l. 15 tit. 23 part. 1. — magis indigenti potius danda est; et si æqualiter indigeant, cui danda sit, n. 4 l. 16 tit. 18 part. 2. — si per regnum peti debet propter litteras Papæ ad hoc concessas, an à Rege licentia sit necessaria, n. 4 l. 21 tit. 18 part. 5. — an possit fieri ex redditibus civitatis, vel alterius universitatis, n. 5 l. 10 tit. 28 part. 5. — est in præcepto necessitatis tempore, n. 4 ad fin. in proemio, tit. 4 part. 5. — si ab hærede detur pro anima defuncti, an per hoc hæreditatem adivisse credatur, n. 5 in fin. l. 11 tit. 6 part. 6.

EMANCIPATIO olim cum injuriis fiebat, et an in ea scriptura requiratur, n. 4 l. 59 t. 18 part. 5. — non datur invito emancipato, neque eo ignorante, numero 5 dict. l. 95 tit. 18 part. 5. — Emancipare an possit quis ad unum tantum, ibi n. 4. — Et an pater possit recipere pecuniam pro tali emancipatione, ibi n. 5. — Et an tem-

pore emancipationis teneatur pater aliquid filio donare, ibidem n. 6. — Emancipatio et donatio patris, si eadem die reperiantur factæ, an præsumatur emancipationem præcessisse, ibidem n. 7. — Et quid si pater donet filio tempore emancipationis, ante iudicis decretum quod fuit postea subsequutum, an valeat, dict. n. 7. — Et quare in emancipatione requiratur iudicis decretum, ibidem n. 8. — Emancipatio non facit filium ad intar extranei; et an filius legitimatus, si à patre emancipetur, ei succedere possit, n. 4 l. 9 tit. 15 part. 4. — debet coram iudice ordinario fieri, n. 4 per text. ibi, l. 15 t. 18 part. 4. — Et an ad hoc pater præsens esse debeat, vel possit in hoc procuratorem constituere, ibi n. 2. — Emancipatio; et an cum hodie sit sublata differentia emancipationis et patriæ potestatis in successione ab intestato, an adhuc durent in aliquibus effectus suitatis, et in quibus, n. 2 l. 24 tit. 3 part. 6. — Et an de substantia emancipationis requiratur, ut quis prius interrogetur, ibid. in n. 4 l. 15 tit. 18 part. 4. — Emancipatio filii clerici potest etiam fieri coram iudice laico, n. 5 ibidem in dict. l. 15 tit. 18 part. 4. — Et si pater filium emancipet, poterit dimidiam partem ususfructus ex bonis adventitiis filii sibi reservare, et si tamen non reservet, ex lege sibi debetur, et an idem sit dicendum, quando filius à patris potestate liberatur per matrimonium, n. 6 dict. l. 15 ibid. — Et an cum filius à patre emancipatur, possit pater reservare sibi ususfructum omnium bonorum de cætero pro filium acquirendorum, ibidem n. 7. — Emancipatio an habeat locum in filio infante, ex Principis rescripto, n. 4 l. 16 tit. 18 part. 4. — filio absente fieri non potest, et quando sic, n. 5 per text. ibi, l. 15 tit. 18 part. 4. — an habeat locum in filio adhuc existente in ventre uxoris, si fiat res rescripto Principis, ibi. — Et an factus major, si videat emancipationem fuisse sibi damnosam, possit petere se redigi in patris sui potestatem, dict. n. 4 dict. l. 16 tit. 18 p. 4. — Emancipatio an sit necesse, quòd fiat apud acta, et cum causæ cognitione, n. 5 l. 17 t. 18 part. 4. — Et an in emancipatione debeat scriptura intervenire, ibi n. 4 per text. ibi. — Et an per instrumentum emancipationis probetur præsumptivè, quòd sit legitimus, ibidem.

EMANCIPATUS non habetur ad instar extranei, et an filius legitimatus, si à patre emancipetur, ei succedere possit, n. 4 l. 9 tit. 15 part. 4. — infans si factus major dicat emancipationem fuisse sibi damnosam, an possit petere se redigi in patris sui potestatem, n. 4 l. 16 t. 18 part. 4. — Et emancipantes debent tempore emancipationis præsentem esse, n. 5 l. 17 tit. 18 part. 4. — Emancipatus filius an præsumptivè credatur, quod sit filius legitimus, ibidem in n. 4. — an possit propter ejus ingratitude in patris potestatem reduci, et quando, n. 4 per text. ibi, l. 19 tit. 18 part. 4. — si ante emancipationem testamentum fecit, an post emancipationem irritetur testamentum, n. 4 l. 18 tit. 1 part. 6. — hodie succedit ab intestato patri, sicuti alius qui est in patris potestate; et an cum hoc ita sit, durent adhuc effectus suitatis, et in quibus, per num. 2 l. 24 tit. 3 part. 6. — filius an à patre milite vel pagano substitui pupillariter possit, num. 5 ad fin. l. 5 tit. 5 part. 6. — filius si re-